

Mūsų LIETUVA

NR. 2 (1021) S. PAULO — BRASIL — 1968 M. VASARIO — FEVEREIRO 23 D. — XX METAI

MOKON ATVYKS JO EMINENCIJA KARDINOLAS AGNELO ROSSI

Praėjusį pirmadienį (vasario 19) lietuvių naujosios parapijos klebonas Tėvas Jonas Bružikas, S. J. su savo asistentu Tėvu Jonu Kidyku, S. J. aplankė Jo Eminenciją kardinolą Agnelo Rossi, padėjo už įkūrimą parapijos, už paskyrimą klebonu, dalyvavimą Vasario 16 minėjime ir paprašė:

1. kad duotų parapijai globėju šv. Kazimierą,
2. kad malonėtų dalyvauti kovo 3 dieną to šventojo garbei rengiamose iškilmėse ir ta proga, kad oficialiai ir viešai įvesdintų kleboną į pareigas.

Jo Eminencija mieliausiai sutiko dalyvauti iškilmėse ir pritarė, kad parapija vadintųsi šv. Kazimiero vardu.

Atsisveikinant Eminencija palaimino abu Tėvus ir palinkėjo gražaus sėkmingo darbo.

Kitos žinios apie šv. Kazimiero šventę ir kardinolo su tikimą nukeltos į 6 puslapį.

Byla atidėta

Vasario 19 d. teismas turėjo spręsti Sąjungos valdybos prieš lietuvius Tėvus Jėzusius užvestąją bylą. Dėl laiko stokos teisėjas nukėlė bylą į balandžio mėnesio 16 dieną.

Pl. tesnis bylos eigos aprašymas bus vėliau.

Pasaulio Didžiūnas Uzstoja Lietuva

Siaurės Amerikos užsienio reikalų ministris Dean Rusk, Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo aukso jubiliejaus proga, atsiuntė p. J. Kajeckui raštą:

VALSTYBĖS SEKR TORIUS WASHINGTONE

1968 m. vasario 8 d.

Malonūs Pone Cha ged' Waires:

Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo penkių dešimčių metų sukaktuvių proga malonu p. reikėti jums geriausias linkėjimus Jungt. Valstybių vyriausybės ir tautos vardu.

Savo ilgos ir didingos istorijos būvyje, lietuvių tauta atlaikė daugelį vargų bei svetimų valdžios laikotarpių. Atstčius savo nepriklausomybę; tik po 22 metų ji buvo prievarta įjungta į Sovietų Sąjungą. Lietuvių tauta į tą smurtą atsakė nepalūžtančia drąsa ir metų metais nesvyruojančia nepriklausomybės viltimi. Tvirtas ryžtas, su kuriuo lietuviai kovoja savo tautiniam paveldėjimui yra geriausias užtikrinimas išlikti gyvai tautai.

Amerikiečiai stebi lietuvių tautos siekimą pačiai nustatyti savo likimą, pilnai tai supranta ir užjaučia. Jungtinių Valstybių Vyriausybė, nuolat nepripažindama prievartinės Lietuvos inkorporacijos, patvirtina savo tikėjimą į Lietuvos teisę pačiai apsispręsti.

Nuoširdžiai Jūsų
Dean Rusk

Šv. Juozapo Bendruomenės ir «Aušros» chorai su savo dirigentais V. Tatarūnu, L. Ralicku, J. Kidyku, S. J., akompanatoriais ple L. Šukyte, A. Petraičiu, pirminiokais J. Bagdžiumi ir J. Bajorinu, Vasario 16 paminėjime.

Lietuvos Laisvės Kovos Metai

Šio numerio Garbės Leidėja P. DANIELĖ RUZGAITĖ

Gailestingoji sesuo, darbšti,
tyli, lietuviškų reikalų
rėmėja

ilgtą ačiū jai taria

«Mūsų Lietuvos»
Administracija

Naujasis Klebonas Apie Naują Parapiją PASIKALBĖJI AS SU T. J. BRUŽIKU, S. J.

«Mūsų Lietuvos» reporteris užklupo T. Bružiką ir pasiteiravo:

— Pasakykit, gerb. klebone, kaip atsitiko, kad naujoji parapija staiga atsirado? Juk nebuvo girdima apie jos steigimą jokių gandų. Gauti visos arkivyskupijos lietuviams naują parapiją Brazilijoje, tai ne juokai. Kaip ją gavo e?

T. Bružikas: Aš tai irgi to nesitikėjau. Viena, labai aiškiai žinojau, kad vyskupai venčia steigti tautines parapijas. Parapijos būna teritorinės. To dėl nė į galvą neatėjo prašyti lietuviams asmeniškos parapijos.

— Na, bet kaip ją gavo, jei neprašėte?

T. Bružikas: Man tedavo lankytis arkivyskupijoje ir prašinėti ypatingų leidimų lietuvių moterystams tvarkyti. Aš jau senas žmogus, sunku karštais su vietos klebonais brazilais susitarti. Tai paprašiau Jo Eksc. vyk. Lafayette, kad jis duotų man bendrą leidimą tvarkyti visas lietuvių moterystes.

— Gerai, — jis sako, — atneškite man sąrašą, kiek turite tvarkyti moterysčių — tada gausite leidimą.

— Ir pūnėsit?

T. Bružikas: Kitą dieną nuėsiu vyskupui apie 160 tvarkytinų moterysčių sąrašą. Vyskupas jį pavertė ir sako: Gerai Aš paskaitysiu Pijaus XII raštą «Exul familia» ir duosiu atsakymą.

«Sugrįžtu pas vyskupą penktadienį. Dar neskaitęs. Ėjo dienos toliau, aš tą reikalą apmiršau užsukęs kitais reikalais kurijon, sutinku vyskupą. Jis man sako: «Kad jums būtų lengvesnis darbas, mes

įsteigiame mūsų arkivyskupijos lietuviams personalinę parapiją ir Jus skiriame jos klebonu. Kitus du tėvus jėzuitus skiriame jūsų pagalbininkais. Raštą gausite po 10 dienų.

— Tikrai nuostabu. Bet juk lietuvių yra ir kituose tose apylinkėse miesteliuose. Ar ir ten galios jūsų teisės?

T. Bružikas: Čia irgi atsitiko malnus dalykas. Nuvykau pas Santo André vyskupą su reikalais ir neiškenčiau nepasigyrę jam kokias teises mums suteikė S. Paulo Kardinolas. Tada jis pasakė: «Mielai ir aš jums duosiu tokias pat teises. Perrašyk S. Paulo kurijos raštą, ir aš jį patvirtinsiu».

— Tai tėvelis esate dabar ir Santo André vyskupijoj gyvenančių lietuvių klebonas?

T. Bružikas: Taip jau yra. Kovo gi 3 dieną, drauge su mumis švęsti šv. Kazimiero šventę, atvyks Jo Em. Kardinolas Agnelo Rossi ir ji oficialiai įvesdins naująjį kleboną į pareigas. Lietuviai, manau, pasirodys dėkingi Jo Eminencijai už tokį pagerbimą lietuvių tautos ir dalyvaus jo priėmimo Mookoje.

— Kokie yra jūsų dabar didžiausi troškimai, linkėjimai?

T. Bružikas: Dėkokim Dievui ir jo tarnui Kardinolui už tokį mūsų pagerbimą. Kai ne lietuviai šitaip pagerbia mus, ar nevertėtų mums save labiau gerbti ir dalyvauti parapijos gyvenime?

— Ačiū, klebone, už paaiškinimus. Būkit tikras kad, jei ir ne visi (nes daugelis to dar nežino) tai dauguma S. Paulo lietuvių tuo labai džiaugiasi ir bus jūsų nuoširdūs bendra darbiai.

daug Amerikos garsenybių... Šalia prezidento Eisenhowerio, viceprezidento Nixono, valst. sekr. Dulles, čia aktyviai dalyvavo Trumanas, Achezonas, vysk. Sheen, ir net Chicagos arkivyskupas Strich kuris palaimino vakarienių stalą.

Niekas nepadare tokiu garso Lietuvos kančias kaip kun. L. Jankus, išleisdamas Sibiro

mergalėčių maldas, kurios Vakarais pasiekė 1959. Nė viena kita knyga nebuvo išversta į tjeikos kalbą ir nepasklido po visus kontinentus kaip šios paprastos maldos. Velionis, paskutinį kartą lankydamasis šio laikraščio redakcijoje, paliko dar žinią, kad naujasis vertimas esąs į pietų korejiečių kalbą...

(pabaiga 6 pusl.)

HO ČI MIN

PETRAS PAKALNIS

Neseniai Pietų Vietnamo laikraščiai paskelbė žinią, kad Ho Či Min, Šiaurės Vietnamo prezidentas jau miręs. Bet tie gandai vėliau buvo paneigti ir pasirodė, kad Ho Či Min dar tebegyvas. Ar gyvas, ar miręs, jis pateks į daugelio valstybių istoriją, nes sukėlė jau du karus ir vos neprivedė prie trečiojo pasaulinio karo. Ho Či Min tikrai yra įdomus asmuo, su kuriuo verta susipažinti.

Veržlus

Jis gimė 1890 metais, taigi anais laikais, kai prancūzai valdė visą Indokiniją: dabartinę Kambodžią, Laosą ir Vietnamą. Vos paaugęs jis užsikrėtė iš savo tėvo neapykanta prancūzams, kurie jį atleido iš valdininko vietos už patriotinį veikimą. Būdamas gabus ir energingas, jis sumanė vykti į Europą ir pasižiūrėti, kaip gyvena tie žmonės, kurie valdo tokius placius kraštus Azijoje ir Afrikoje. Laivakortę ir duoną jis užsidirbo laive, dirbdamas paprastu tarnu. Pasiekęs Londoną 1921 m. ir neturėdamas santaupų, jis nuėjo tarnauti į vieną viešbutį ir pateko į virtuvę. Čia jis pramoko virti ir susitaupė pinigų kelionei į Paryžių. Tas miegtas jį traukė ir todėl, kad jame gyveno daug jo tautiečių. Jis tikėjosi užmegzti naudingų pažinčių pasisemti mokslo ir būti naudingą savo kraštui. Tačiau, matydamas Paryžiuje kolonializmo dvasią, jis greitai pasuko į komunistų pusę ir tapo veikliu komunistų partijos nariu.

Rusijoje visai pritapo

Ruošiant Versalio sutartį 1918 metais, Ho Či Min pasi-

skolino geresnį drabužį, nuėjo į Versalio rūmus ir stengėsi su JAV prezidentu Vilsonu, kuris anksčiau kalbėjo apie visų tautų apsisprendimo teisę. Jis tikėjosi, kad JAV prezidento pagalba išgaus laisvę savo krašto. Išvaikščiojęs Versalio koridorius ir nepasiekęs prezidento, jis aiškiai pamatė, kad dar nepasibaigė kolonializmo dvasia ir tapo dar uolesniu komunistas yra nusikriaustųjų draugas. Nusivylęs Paryžiumi, Ho Či Min nuvyko į Rusiją ir buvo šiltai priimtas. Jis įstojo į rytų tautoms skirtą universitetą, pramoko perversmo ir revoliucijos amato ir susipažino su Stalinu. 1924 metais penktojo Kominterno kongreso metu Ho Či Min sakė, kad reikia pradėti griauti kapitalistinę santvarką ne Europoje, bet jos kolonijose. Kitaš žodžiais tariant, komunistai turėjo padėti jam išlaisvinti Vietnamą ir kitus pavergtus kraštus.

Ruosiasi sukilimui

Susirinkusiems, matyt, patiko jo planas ir rusai nusiuntė jį į Kiniją kartu su savo agentu M. Borodin. Ho Či Min tapo jo vertėju ir pradėjo ruošti komunistų kadrus Kantonų karo akademijoje. Čia jis rado gabų ir ištikimą mokinį. Vardu Pham Van Dong, dabartinį Šiaurės Vietnamo ministrą pirmininką. Tačiau, kai 1927 m. Kinijos prezidentas Čiangkaišekas uždarė komunistų partiją, Ho Či Min turėjo slapstytis, važinėti tarp Kinijos ir Rusijos ir keletą kartų sėdėti kalėjime. Tik 1940 m. jis galėjo grįžti į savo tėviškę ir organizuoti partizanus.

Antrojo pasaulinio karo metu visą Indokiniją užvaldė ja

ponai ir Ho Či Min partizanai, vadovaujant jaunam ir energingam karininkui Giap, nepajėgė jiems atsisipirti. Komunistų padėtis dar labiau pagerėjo, kai į Šiaurės Vietnamą įgygiavo 200.000 karių Čiangkaišeko armija Tuokart gudrusis Ho Či Min nuvyko į Paryžių ir bandė perkalbėti prancūzus, kad jie įsakytų kieniečiams pasitraukti iš Šiaurės Vietnamo. Jis aiškiai matė, kad, reikalui esant, jam bus lengviau apsidirbti su prancūzais negu su kinais. Jis tikėjosi taip išgauti savo kraštui nepriklausomybę.

Prancūzijos vyriausybė nepriklausomybės prizadėti nenorėjo, bet sutiko, kad kinai pasitrauktų iš Šiaurės Vietnamo. Išgavęs bent tiek, Ho Či Min vėl grįžo į Vietnamą ir pradėjo kovą prieš prancūzus. Toji kova užsitęsė 8 metams ir buvo laimėta komunistų pergale ties garsiuoju Dien bienpuh miestu 1954 metais Ženevos sutartimi Vietnamas buvo padalintas į dvi dalis.

Didžioji kova

Apsvaigęs savo pergale ir aptvarkęs Šiaurės Vietnamą

pagal savo skonį, Ho Či Min vėl ėmėsi darbo ir pradėjo organizuoti komunistų partizanus Pietų Vietname. Pietų Vietnamo vyriausybė, nenorėdama praveisti būtinų reformų ir nepajėgdama pašalinti plačiai išsiskojusios korupcijos, sudarė geras sąlygas komunistų propagandai. Kai Ho Či Min pasijuto tvirtai stovį ant kojų ir turįs daug simpatijų, davė įsakymą sukilti prieš P. Vietnamo valdžią.

Reikia pripažinti, kad ir ši kartą jam sekėsi neblogai. Spausdami iš šiaurės, pietų ir vakarų, komunistai užėmė didelius žemės plotus ir ryžosi perskirti Pietų Vietnamą pusiau. Jie norėjo pakartoti tą pačią strategiją, kuri buvo taip sėkminga prieš prancūzus. Bet čia jiems pastojo kelią JAV kariai, pakviesti Pietų Vietnamo prezidento. 1965 m. komunistų puolimai buvo sulaukyti. 1966 m. JAV kariuomenė įsirengė Pietų Vietname tvirtas bazes ir pradėjo savo ofensyvą. 1967 m. komunistai neteko virš 90.000 karių ir pradėjo įsitvirtinti kaimyninėse valstybėse. Dabar eina de ybos su Kambo-

džios prezidentu, kaip giliai galės JAV kariai vyti sumuštus komunistus. Apokritai, netekę vilties laimėti karą, komunistai pradėjo nerimauti net Burmos ir Tailandijos valstybėse ir jau porą kartų buvo susirėmę su mažomis Laos ir Kambodžios kariuomenės dalimis. Kadangi niekas nenori išplėsti karo, JAV ir Pietų Azijos prezidentams teks spręsti šį klausimą labai atsargiai.

Sukėlęs tokį didelį ir bereikalingą karą, Ho Či Min negali pasidžiaugti savo darbo vaisiais. Jo kraštas yra JAV bombų nuteriotas, pramonė sugriauta, o tūkstančiai jaunu ir darbingų vyrų jau guli kaupuose, Nepakęsdamas prancūzų jungo, jis uždėjo saviešiemis komunistų jungą ir nemato kelio trauktis atgal. Čia yra jo paties ir viso Šiaurės Vietnamo krašto tragedija. Kai velnias varomas per Bežebubą, jis pasikviečia daugiau velnių ir apsigyvena nelaimingo žmogaus širdyje. Padėdami ginklus į šalį ir sėsdami prie derybų stalo, kaip nori popiežius ir JAV prezidentas, Šiaurės Vietnamo komunistai šį tą laimėtu. Bet Ho Či Min, įpratęs kovoti, nenori derybų ir gramsdina savo kraštą į skurdą ir vargą.

GRAŽUS NAUDINGAS PAPROTYS

Mūsų tėvai ir senoliai Lietuvoje gavėnios metu giedodavo «Graudžius Verksmus», vaikščiodavo «stacijas». Tai davė jiems daug paguodos ir stiprybės. Palaikykite tą paprotį ir čia — Brazilijoje. Tėvų Jėzuitų koplyčioje bus giedami «Graudūs Verksmai» kiek vieną gavėnios sekmadienį prieš 17 val. mišias. Dalyvaukite!

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31 2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banaitytė-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMUI

(tesinys)

— Jei tai būtų gaisras, dūmai draikytųsi plačiau ruožu. Čia bus laužo dūmai. Jei pas kubėsiu, turėčiau dar prieš sutemstant ten atsirasti.

Nė pats nepajunta, kaip atsiduria vėl ant žemės. Atrodo, jog ir Draugužis užuodžia dūmus, nes nervingai trukčioja šnervėmis. Dabar abu sparčiai leidžiasi dūmų link. Berniukas vikriai šokinėja per griovius ir vėtrų išverstus medžius. Nebesidairo nė į mėlynę, kurią čia dar daug daug sirpsta.

Audrys galvoja, kad ten tikriausiai vyrai, išsiūsti jo ieškoti. Bet Draugužis, visuo met bėgdavęs priešakyje, ši kartą nedrąsiai cimpina iš paskos. Berniukas atsisukdamas net keletą sykių nekantriai subara jį.

Jiedu apsiriko. Pradeda temti, o dar vis nieko neprieina. Dar blogiau — vėjas pradeda pūsti iš priešingos pusės ir dūmų jau neužuodžia, Audrys pyksta ant Draugužio, kad šis taip lėtai eina, ir jį subara: Per tave niekad negalėsiu iš grios išeiti!

Visai sutemsta. Nebegalima greitai eiti: reikia nuolat saugotis šaknų ir parvirtusių medžių. Laimė, kad šviesi netis, mėnesiena, nors protarpiais ir debesuota. Kartais kyštelia mėnulis savo kakta iš po debesų, ir Audrys gali įsižiūrėti į apylinę. Draugužio akys tamsoje gerai matė. Nebeužuodamas dūmų, jis eina drąsiau Audrio priekyje.

Nors vėlu, bet jis neieško nakvynei vietos. Viltis pagaliau išsivaduoti iš grios nepalauja švietusi tyloje. Mie-

ga ir paukščiai ir žvėrys. Tik nejaukiai traška šakelės po keleivių kojomis. Audrys kelis kelis kartus suklumpa ant išsikūšusios šaknies. Jis eina pasitikėdamas Draugužio uosle. Jei vilkiukas pajus plėšrų žvėrį, įspės savo šeimnininką.

Draugužis suurzgia kartą, antrą ir sustoja. Audrys paruošia lanką. Tylu, kaip Striūbo pilaitės Perkūno šventovėje. Tamsu tartum požemyje. Tuo metu iš po debesies išnyra mėnulis. Audrys negali patikėti tuo ką pamato. Jis stovi miško pakraštyje, o prieblandoje pilkuoja iš rąstų suręsta trobelė! Durys praviros. Viduje tamsu. Geriau įsižiūrėjęs, pamato, jog už trobelės toliau tęsiasi giria. Čia vėl tik aikštelė — ne pagirys. Atsargiai apeina aplink. Nė gyvos dvasios.

Draugužis neramiai unksčia. Staiga viduje nušvinta — iš pradžių silpnai, paskui stipriau. Pasirodo vyras su žiburium rankoje. Paskui jį —

antras ir trečias. Pirmasis aukštas, barzdotas, apsirengęs paprastai. Kitų dviejų raudoni kalavijai, baltuose apsiaustuose. Prie šonų — kardai. Vyras pastato žiburį ant stalo. Visi susėda ir kažką tariasi. Jie per toli, kad Audrys galėtų nugirsti jų kalbą. Draugužis, sudraustas tyli, nors labai norėtų urgėti.

Prie durų — aviečių krūmai. Į juos abudu įslenka, kad būtų girdėti, ką viduje esantieji kalba. Aukštame, barzdotame vyre Audrys atpažįsta Avarą. Tai vis dėlto tiesa, kad jis su kalavijuočiais. Aukštesnysis kalavijuotis taip pat, atrodo, lyg matytas. Dabar Audrys atsimena: tai iš Striūbo pilies pabėgęs belaisvis.

— Ar tik ne Avaras jam tada padėjo pabėgti? — spėlioja berniukas.

— Rytoj, po vidurdienio, atsiųsiu vyrus jų paimti, — kalba aukštasis kalavijuotis — Tik kad tu, Avare, pritingi. Kas tai matė — per visą mė-

nesį tik tris pagrobei. Iš Vėtros visą pustuzinį gavau, Žiūrėk, kad kitą kartą daugiau pačiuptum! — piktai užbaigia.

— Bandysiu. Ne taip lengva, kaip jūs galvojate. Buvau numatęs vieną. Kai sukilo visa pilis, vos pats kailį išnešiau...

— Nedaug tau iš to kailio bus naudos. Jei dar kartą nieko gera neparūpinsi — pačiam odą nurersiu, — atker-ta kalavijuotis.

Audrys negali atsistebėti. Kalavijuotis puikiai lietuviškai kalba. Kad ne baltasis apsiaustas, niekas jo neįtartų.

— Kad jus piktosios dvasios! — sumurma Avaras. — Jei ne auksas, — tiek jums aš ir padėčiau. Tfu! — nusispiuona pastalėn.

— Cha, eha, eha! — kvatoja kalavijuotis. — O vis dėlto auksas žiba, Avare! Ar ne tiesa? Mums reikia tų vaikų. Puikūs įkaitai.

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS
DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo auožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Lietuvių Pasiryžimai 1968 Metu Veiklai

Persekiojamoji Bažnyčia vis plačiau ir daugiau paminima laisvajame pasaulyje. Lietuviai neatsilieka. Pirmasis plačiu mastu organizuotas paminėjimas įvyko 1967 m. gruodžio 10 Brooklyn, N. Y. Jį sutartinai rengė Lietuvių Katoliku Religinė Šalpa ir Lietuvių Katalikų Moterų Kultūros Draugija. Paminėjimas su rezoliucijomis ir koncertine programa praestas nuotaikingai ir prasmingai. Ta proga rengėjai paskelbė pluoštą kilnių pasiryžimų: «Laisvojo pasaulio lietuviai».

Kadangi okupantai komunistai persekioja lietuvių tautinę ir religinę veiklą, todėl mūsų pareiga paskelbti pasauliui, kokią baisią žalą jie padarė ir daro. Skelbi, kad įvairiais būdais yra sunaikinta apie 700,000 lietuvių, sugriautas Lietuvos ūkis, sunaikinta visa lietuviškoji kultūra — knygos, įstaigos, ypač religinės institucijos, panaikintas laisvas auklėjimas, vis daugiau ir daugiau kolonistų įbrakama į Lietuvą ir t. t.

Žuvusiųjų brolių kraujas, kenčiančiųjų ašaros šaukia laisvai gyvenančius lietuvius nesusiusti, o stoti į darbą, į kovą prieš Lietuvos ir viso pasaulio žmonijos priešą — prieš žmogaus pagrindinių teisių laužytoją.

Šie praktiški pasiryžimo siūlymai buvo įteikti dalyviams:

- 1) Kasdien melstis už pavergtuosius, persekiojamus Lietuvos išlaisvinimą.
  - 2) Kasdien žodžiu, raštu, spaudoje bent vieną pažįstamųjų supažindinti su lietuvių tautos kančiomis ir Lietuvos teise būti laisva.
  - 3) Pakartotinai ir nepailstamai rašyti laiškus visų vyriausiųjų nariam, senatoriam, kongresmanam, politikam, intelektualam, prašant užtarti Lietuvą, padėti išlaisvinti.
  - 4) Remti visus tuos, kurie darbuojasi persekiojamųjų lietuvių išlaisvinimui ir kurie kovoja prieš pasaulinį pavergimą-komunizmą. Platinti knygą «The War Against God in Lithuania» — Kova Prieš Dievą Lietuvoje.
- Pabaigoje buvo taip jautriai kreiptasi: **Į TAVE TOKS-TANČIAI PAVERGŲ TIESIA RANKAS TYLIAI MALDAUDA MI PAGALBOS, PARODYK, KAD DAR NESI DVASIOJ VERGAS, NAUDODAMASIS LAISVE. DARYK, KĄ GALI IR KOL GALI.»**

K. R.
«Darbininkas»

Dingsta jaunos šeimos, — surade atveskite lietuviškon parapijon!

Į LAISVE Nr. 41 (78) kun. V. Dabušis rašo apie dingusias jaunas lietuviškas šeimas. «Jaunesios kartos nemažas procentas neįaučia atakomybės burtis apie lietuviškas parapijas, o tuo pačiu išlaikyti ir lietuviškas bendruomenes.

Jaunoji karta bėga tolyn nuo lietuviškų parapijų centrų, ieško patogesnių gyvenviečių. Suprantama, niekas to negali uždrausti ir nedraudžia. Tik kai teikia jauna, čia

mokslus baigusi profesionalų šeima įsigyja gražią rezidenciją už 15–20 mylių nuo lietuviškos parapijos bažnyčios, tai jau pasidaro per toli sekmadieniais ją pasiekti, dalyvauti lietuviškose pamaldose, tradiciniuose lietuvių rengimuose. Galima suprasti, kad kiekvieną sekmadienį gal sunaš paaugoti 25 minutes kelionei iki lietuviškos bažnyčios patogiam ir gerai apšildomame automobily... Nebesu prantama ir graudu darosi,

kai tokios šeimos nematai lietuviškoje bažnyčioje ištisus metus, ne tik bažnyčioje, bet ir lietuviškam parengime. Reikėtų gal dažniau tuo reikalu rašyti spaudoje, nors prisibijau, kad kai kurie gal ir tos lietuviškos spaudos ne tiek daug jau skaito».

(Rašyti apie tai spaudoje? Teisingai sakyta: arba neskaityto, arba paskaityto pasidaro išvada: čia taikoma ne man... Gal praktiškiau būtų organizuoti «ekspedicijas prapuolusioms avelėms» ieškoti ir draugų, pažįstamų pagalba pristatyti jas protarpiais į lietuvišką pamaldą, lietuviškus parengimus, Tai viena pusė.

(Antroji pusė, kuri lietuviškose pamaldose ar lietuviškuose parengimuose nesilanko, linkusi įsikalbėti, kad ten esą neįdomu; kad jam, intelektualui, įdomiau amerikietinėje bažnyčioje, įdomiau tarp jam lygių profesionalų. Ir toki įsikalbėjimą pagrindžia kai

kada ir spauda. Antai, net per rinktinių žmonių susirinkimo, po Vliko seimo, Naujienos gruodžio 26 rašė apie jame būusias kai kurių tuščias kalbas: esą gaisino laiką kalbomis kuriose nebuvo jokių naujų minčių, susijusių su Lietuvos laisvinimo byla... Reikia tad parengimuose atsisaikyti nuo tuščiažodžiavimo. O pamaldose lietuvišką žodį reikia paduoti taip, kad jį girdėtų klausytojas, ir jei kalbamos bendros maldos — kad būtų įduoti dalyviams maldų tekstai į rankas. Klausimas turi būti abipusiškai teisingas).

«Darbininkas»

RED. PASTABA

Ta pati bėda kenkia lietuviams ir Brazilijoje.

Kam tikrai rūpi lietuviški reikalai — tikėjimas, lietuviška mokykla vaikams, tie laikosi arčiau savo bažnyčios.

PO VASARIO 16

Vasario 16 minėjimo organizacinį komitetą sudarė visų lietuviškųjų organizacijų atstovai, kurie, balsuojant, turėjo po vieną balsą nuo organizacijos. Šis šventę suorganizavęs komitetas buvo antrasis, Pirmasis komitetas buvo bandytas sudaryti anksčiau, ir nors visi pirmame posėdyje dalyvavusieji pasisakė už bendrą visiems lietuvių minėjimo rengimą, de, a į antrą komiteto pasitarimą nebeatėjo nė pusės atstovų ir taip jis įstrigo. O laiko bebuvo maža likę. Tai po Lietuvių Bendruomenės Vald. bos riakimų, Tarybos pirmininkas kun. J. Šeškevičius ir Valdybos pirmininkas p. Jurgis Šliesoraitis nuėjo pas gerb. prel. P. Kagažinską paikalbėti Vasario 16 rengimo reikalais ir jis mielai pavedė jiems stengtis suburti organizacijas ir minėjimą praveisti, o pats dar kartą spaudoje paskelbė organizacijų pasitarimą. Šitame pasitarime išrinkta darbo komisija iš p. Jono Bagdžiaus, Alfonso Petraičio ir

Tiek visų organizacijų

komitetas, tiek darbo komisija darniai bendradarbiavo, su darė minėjimo planus ir juos p. J. Bagdžius, visų remiamas, energingai pravedė.

Kad mūsų minėjimas net 4 kartus buvo transliuojamas per radiją «Nacional», perduotas ir krašto gilumon, kad net 2 kartus buvo pasirodyta televizijoje (5 kanale), tai laimėjo p. J. Bajorinas, «Aušros» choro pirmininkas. Kitose ML vietoje darbo komisija išvardys visus prisidėjusius prie minėjimo pasisiekimo.

KITAM KARTUI

Nors aplamai imant Vasario 16 minėjimas praėjo gerai, tačiau yra keletas išskeltinų trūkumų ne minėjimui suniekinti, o ką būtų galima kitą kartą dar geriau surengti.

Pats nemaloniausias minėjimo trūkumas buvo tas, kad jis užsitęsė virš trijų valandų! Tai jokiū būdu nepateisinama. Lietuviai sergame «ilgumo» apsidėmimo liga. Būtinai turime kiekvienon programon sudėti viską, ką žinom, viską

pasakyti. Nemokam apsiriboti. O toks nelemtas programų ilgumas atbaido jaunesniąją kartą. Reikia stebėtis, kad J. Em. Kardinolas parodė tiek kantrybės ir atlaidumo, kad išbuvo iki galo. Rengiant kitą kartą bet kokį minėjimą, reikėtų iš anksto nusistatyti, jog jis truks tik pusantros valandos ir taip sustatyti programą, kad ji ilgiau neužtruktų. Nustatyti aiškiai ribotą laiką kalbėtojams ir juos įspėti, kad laikui pasibaigus, jų kalba bus nutraukta, jei užsitęs ilgiau. Reikia išmesti ar kitai sutvarkyti pranešimus prieš kiekvieną dainelę, jų vertimus sudėti programon, o programos numerius taip suderinti, kad netektų keletą kartų pakeisti scenos vaizdo, kad nebūtų ilgokų pertraukų, tarp atskirų numerių. Šių eilučių rašytojas yra matęs įspūdingiausių programų, neilgesnių už valandą ir 15 minučių ir dalyvavusieji grįžo namo džiaugdamiesi bei apgailestaudami, kad tokia graži programa buvusi per trumpa. O šį sykį daug kas raitėsi savo kėdėse ir piktas laukė, kada programa pasibaigs.

PER MAŽA LAIKO

Programa buvo ilga, bet ją parengti buvo per mažą laiką! Ir kad nebūt buvę įspėta bei raginta jau prieš metus su viršum. Buvo. Tik niekas to nepaisė. S. Paulo veikėją viska rengia paskutinę akimirką. Kokią sudėtingesnę dainą choras gali išmokti per 6 savaites, tik du kartu per savaitę repetuodamas. O jei dar į repeticijas neateina nė pusės choristų? Todėl ir tenka per amžius kartoti kartkartėmis girdėtas dainas. Kaip gali susokti tikrai disciplinuotą, darnų šokį pasimokę tik keletą savaitių? Tenka pasitenkinti kad šoka neblogai, ar vi dūtiniskai. Todėl labai pageidautina, kad minėjimų, koncertų ir kitokių pramogų rengėjai imtų gana laiko pasiruošti ir nemaitintų ateinančių geros valios žmonių «atsildytu viralu».

Trečias stambesnis trūkumas: ir VLIKas ir PL Ben-

(pabaiga 5 pusl.)

AMERIKOS DŽAZO ISTORIJA

- 1) Naujajame Orleane buvo miesto dalis vadinama Storyville. Čia buvo susimetusi dauguma pasilinksminimo vietų — nuo pigiausių lig brangiausių. Jose pradėjo savo karjerą daugelis «džežo» muzikos daininų. 1917 m. tas rajonas užkurtas, dėl palaidumo.
- 2) Uždarius Storyville «džežą» ir lėbautojus priglaudė pro šalį Missisipi upe plaukiojantys laivai.
- 3) «Džežo» garsas greit sklido po Ameriką su plaukiojančiais laivais. Čikagoje pirmoji džežo grupė buvo vadovaujama King Oliver.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Mūsų Globėjas

Gavę ypatingą Jo Em. kardinolo Agnelo Rossi leidimą, šv. Kazimiera šiomet pirmą kartą švęsime naujoje parapijoje sekmadienį, kovo 3, lygiai 17 valandą, Mookos lietuvių rūmų salėje.

Jau seniai šv. Kazimieras popiežių buvo paskelbtas Lietuvos ir ypač Lietuvos jaunimo globėju. Dabar prisideda ir tai, kad jis bus ir naujosios parapijos Globėjas. Ta proga verta tiek jaunimui, tiek senimui prisiminti nors keletą mūsų Šventojo gyvenimo bruožų. Todėl perspaudiname kun. dr. J. runskio studiją LIETUVOS KUNIGAİKŠČIŲ ŽIEDAS, tilpusią to paties autoriaus išleistoje knygoje: «Metai su Dievu».

ŠV. KAZIMIERAS

Mūsų senajame vilniuje iškilmių dienomis tarp kitų giesmių skambėdavo ir šis posmas:

— O palaimintasai Kazimierai! O Lietuvos kunigaikščių žiede! —

I tą laisvos Lietuvos kunigaikščių žiedą krypta mūsų akys šv. Kazimiero šventės proga. Tas taurusis lietuvis, yra lietuviškojo jaunimo ir visos mūsų tautos įkvėpimas.

Kai dar carinės okupacijos metu pavergtoji Lietuva, anot poeto, buvo ir tamsi, ir juoda, tada slapta susirinkęs lietuvių klierikų būrelis Kaučo seminarijoje nutarė steigti draugijėlę Lietuvos liaudžiai šviesti. 1889 metais klierikas Paulius Šilinskas nuvyko į vilnių, gavo ten šv. Kazimiero relikvijų, įdėjo jas į misinginius kryželius ir padalino dešimčiai savo artimųjų draugų, kurie sudarė slaptąją draugijėlę ir pasižadėjo gaminti religinę lietuvių literatūrą, ją platinti, tękti jai lėšas. Tai buvo pirmas branduolys vėliau šv. Kazimiero draugijos, paskleidusios tikėtančių religinių ir mokslinių bei grožinių knygų po Lietuvą. Pirmieji to švietimo darbo pionieriai sau įkvėpimą sėmė iš šv. Kazimiero.

Vyskupo Valančiaus liudijimu, Kražių bažnyčioje dar 17 šimtmečiuje buvo įtaisyti didžiausi visoje Žemaitijoje varpai, kur vienas turėjo užrašą:

«Kazimierai, tu žemėje nuostabus, Danguje dar nuostabesnis».

Ir galbūt kaip tik tas varpas savo galingai guodžiančiu balsu žemaičiams įkvėpė ryžto ginti savo mylimą bažnyčią nuo kazokų.

Prie šv. Kazimiero karsto Vilniaus, kapitulos nutarimu, nuo pat 1612 metų degė amžinoji lemputė. Ta nepaliaujamos garbės liepsnelė ir dabar turėtų pleventi kiekvieno lietuvių širdyje.

Mūsų istorikas prof. Ivinskis, Vatikano archyvuose tyręs šv. Kazimiero gyvenimą, teisingai skelbia:

— Lietuvių tautoj Kazimiero spindėjimas, įžiebtas skaištaus jo gyvenimo ir altoriaus garbės, tebešvyti per visus amžius iki mūsų dienų.

Šv. Kazimieras žadina mums lietuvių pasitikėjimą lietuvių tautos didingu gajumu. Šv. Kazimiero brolis Vladislovas buvo išrinktas Vengrijos ir Čekijos karaliumi. Šv. Kazimiero sesutės buvo ištekęsios už Saksų, Brandenburgo ir Ba-

varijos valdovų. Lietuvos įtaką juto visa Europa, visa Rusija.

Šalia to politinio genijaus, lietuvių tauta parodė didelę dvasinę jėgą išugdydama kilnų šventąjį jaunikaitį šv. Kazimierą.

Paveikluose šv. Kazimieras dažnai vaizduojamas nukreipęs žvilgsnį į Aušros Vartus, ten, kur krypta viltys ir ilgesys viso pasaulio lietuvių.

Šv. Kazimieras, tas karališkų rūmų auklėtinis, mylėjo darbo ir vargo žmogų. Vargingesnėji, kurie nedrįsdavo eiti tiesiai pas valdovą, išsi pasakodavo šv. Kazimieriui savo skriaudas, ir jis atitaisydavo. Didžiūnai prikašiodavo, kad jis tik žeminas save tokiomis patarnavimais prašėiokams, o šventasis atsakė:

— Nėra didesnės garbės didžiūnams, nėra kilnesnio dalyko kunigaikščiams, kaip pagerbti Kristų vargšų asmenyje, —

Per Pirmąjį Pasaulinį karą, vokiečių okupacijos metu nekartą Lietuvoje buvo iškelta vėliavėlė — kur stulpe prie tilto — su įrašu:

— Šv. Kazimierai, gelbėk Lietuvą. —

Senovės kronikos rašo apie šv. Kazimiero stebuklą prie Dauguvos. Ant balto žirgo jis tada 1518 metais, pasirodęs lietuvių pulkams, padrašinęs juos, pervedęs per Dauguvos upę, ir taip jie išlaisvinę Lietuvos valdomą Polocką nuo apgulios maskviečių kariuomenės. Mes tikime, kad ir dabar šv. Kazimieras padės Lietuvai sušaukti laisvės.

Šv. Kazimieras vaizduojamas su lelija. Lelija tai įroymas, kad ir iš purvinos žemės gali išaugti skaidrus žiedas. Lelijos žiedas vis stiebiasi aukštyn, turėdamas atvirą taurę Dangaus malonių rasai, Lelijos kvapas tai simbolis tauriojo žmogaus, kurs aplinkui skleidžia mielą artimo meilės dvasią.

Jau Šekspyras yra pasakęs, kad pūvanti lelija dvokia labiau už betkurią kitą gėlę. Tuo ji saį norėjo pasakyti, kad jaunimas puva, jeigu pasineria į neskaistumo dumblius. Šv. Kazimieras tų pavojų išvengė, gyvenimo aplinkybės jam buvo sunkios.

Rašytojas Guilbert teisingai pastebi, kad pirmose kovose prieš neskaistumą tik tikėjimas gali valiai duoti jėgos apsispręsti ir nugalėti. Šv. Kazimieras buvo uolaus tikėjimo. Ypač buvo stiprus jo pasitikėjimas Marija ir meilė jai. Jis ją nuoširdžiai garbino, jis jai giesmes kūrė, jis norėjo būti su Marijos giesme į karstą įdėtas, palaidotas. Tas jo tikėjimas, ta jo meilė Marijai jam labai padėjo išlaikyti skaistybę, kuri yra didžioje garbėje pas Dievą ir didžiai branginama gilesnių žmonių. Net ir Fichte (vokiečių žymus filosofas) vienu kartu rašė:

— Pagarboje laikyti nepažeistą skaistybę ir šventėti nuo jaunystės yra vienintelis kelias pasiekti viską. Mes norime pagal tą įpareigojančią amžinąjį Lievo patarimo jėgą.

Kitas mištytojas — A. Conti — taip reikšmingai atsiliepija apie skaistų jaunuolių:

— Jeigu turėčiau du vainiku, duočiau vieną jaunuoliui, kuris išsilaiko skaistus, nepaisydamas žmonių pagundų, o kitą — kareiviui, atnešusiam pergalę iš kovos lauko. Tačiau, jei turėčiau tik vieną, tai jį skirčiau tik tau, jaunuoli, tyros ir tvirtos sielos. Tavyje yra tikras ryžtingumas ir jėga, kuri savu laiku įstengs nugalėti

aidžiuosius pavojus, duoti kilnų dorybių pavyzdį. Tik tu vienas pasi džiaugsi tikroju gyvenimo grožiu.

Šv. Kazimieras buvo tuo dvasios herojumi.

Acium Jaunimui!

Vasario 16 praėjus, malonu pasidžiaugti ir padėkoti tam ištikimajam S. Paulo lietuviškojo jaunimo būreliui, kurs abejuose choruose, šokių ratelyje, o kiti ir niekam nepriklausydami nuoširdžiausiai darbavosi, kad tik šventė pra-

eitų ko gražiau. Žinant, kiek yra jaunimo S. Paulyje, būrelis veikliųjų nėra didelis. Tačiau dar galima turėti vilčių, jog pamažėle tas būrelis didės. Sukim galvas visi, bet ypač jaunieji. ko imtis, ką duoti mūsų jaunimui, kad jis pamatytų, jog verta yra jungtis lietuviškon veiklon, verta duoti savo jaunystės jėgų, entuzlazmo, lai ko ir dainai, ir kalbai, ir vaidinimui, ir šokiui, kad duodami jie pats save praturtina. Jei tik tuo klausimu pagalvotume vieną mėnesį pasitarume savo tarpe, nejaugi nesurastume ką nors kas didesniai mūsų jaunimo būriui atrodytų patrauklu?

Lietuvoje ateitininkai ir kitos jaunimo organizacijos atsižymėjo savo kūrybingu galvojimu ir laimėjo minias. Kodėl S. Paulyje negalėtų ir neturėtų to imtis ateitininkai, gimnazistai bei studentai? Reikia reikia, reikia daugiau mūsų jaunimo išjudinti iš snaudulio!

J. K.

A Televisão

MI DA

A televisão é uma das grandes invenções do século XX, criada para ser instrumento de cultura e divertimento.

Com o desenvolvimento da propaganda, verificou-se que ela se ia veiculo de mensagens comerciais, influenciando milhares de pessoas. Surgiram os anuncios, os patrocinadores.

Depois a politica verificou que a televisão pode se vir como instrumento de propagação de idéias, mais formidável ainda porque elas viriam misturadas no conteúdo de programas, recebidas sem qualquer prevenção.

NOS ESTADOS UNIDOS

Temos exemplos de sua ação subconsciente; a guerra é algo bom quando feita pelos americanos (Combate); os comunistas são as piores pessoas do mundo e contra eles qualquer atitude é louvável.

A televisão francesa tem alto nível cultural, mas peca pela orientação politica. Sendo estatal, impede qualquer manifestação de oposição ao governo, negando a verdade.

NO BRASIL

A televisão é verdadeira calamidade. Ela preocupa-se exclusivamente em estar no nível do povo, que é baixissimo. Perodiando Elis Regina: «Cada povo tem a televisão que merece».

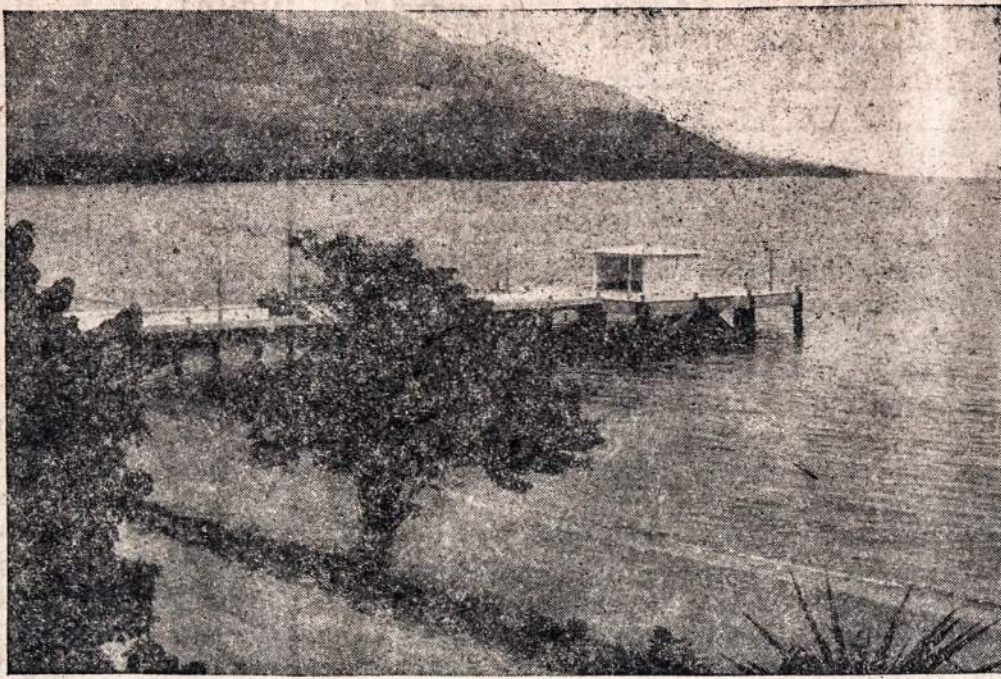
Nossa televisão visa exclusivamente o lucro — essa é diretriz básica, espinha dorsal de todas as realizações. Assim; 1) so prestigiará a que for comercial, tiver sucesso junto ao público.

2) Os anuncios serão constantes, numerosos — a cada momento surgirá uma anunciadora afirmando que devemos comprar algo.

Paralelamente a televisão surgirá a maquina publicitaria — comercial de fabricação de ídolos, que a televisão se incumbiu de popularizar: Roberto Carlos, Ronnie Von, etc.

É preciso tomar consciência da importancia da televisão e levá-la para uma situação apolitica, exclusivamente cultural e procurando elevar o nível de quem a assiste.

Gražus Ihabela prieplaukos vaizdas.

(pabaiga iš 4 pusl.)

druomenės centrai savo atsišaukimuose bei nurodymuose prašė panaudoti šių metų minėjimą ko platesnei propagandai Lietuvos reikalų gyvenamo krašto visuomenėje, ir ypač pasistengti priėti prie krašto vyriausybės atstovų, surašyti rezolucijas, prašymus, siųsti telegramas krašto prezidentams, Jungtinėms Tautoms ir tt.

Mūsų Vasario 16 minėjime neturėjome nė vieno aukštesnio vyriausybės atstovo: nei federalinės, nei iš gubernatūros, nei iš miesto valdybos. Ne tik to nebuvo, bet nei minėjimo dalyviai nepateikė nė paprastos rezolucijos patvirtinti, kad mes reikalaujame Lietuvai laisvės ir okupantų išsinešdinimo iš mūsų tėvynės! Kas čia neapsižiūrėjo? Kiek šias eilutes rašančiam žinoma, tai politinė minėjimo dalis buvo pavesta vienai mūsų politinius reikalus S. Paulyje atstovaujanti įstaigai, kurios pirmininko ne paprastus politinius sugebėjimus bei didelę įtaką krašto vyriausybėje dar tik prieš pusmetį labai gražiai aprašė Amerikos «Naujienose» gerb. p. A. Mošinskis. Kodėl ta stipri įtaka nepanaudota minėjimo atkviesti bent gubernatoriaus įgaliojimą, jei pats gu-

bernatorius buvo «labai užimtas»?

Prieš kiek mėnesių, pasirodė gražiai išleistas ir portugalų kalba suredaguotas VLI Ko įgaliojimo S. Paulyje biuletenis ELTA. Ar nebūt buvusi nepaprastai tinkama progą tokį ELTOS ŽINIAS portugalų kalba išleisti kaip tik minint Lietuvos Nepriklausomybės atsiatymo 50 metų sukaktį ir jas ko plačiau paskleisti?

PASKUTINĖ PASTABA

Pirmutinį gerą ir negerą įspūdį minėjimų dalyviai patiria vos tik scenai atsiskleidus. Jei scena gražiai papuošta, savaimė išsiveržia «AA, kaip gražu!» Tas tuojau laimi simpatijas tolimesnei programai. Abu sustoje scenoje chorai, mergaičių spalvingi tautiniai rūbai, be abejo, jau buvo šis tas. Tačiau pati scena tokioms iškilimams nebuvė papuosta. Jei kažkas paskutinę valandą nebūt pakabinęs joje Vyties, tai būtų buvusi visiškai tuščia, be jokio papuošalo. (Vytis gi nelaikytinas papuošalu, o mūsų valstybės simboliu). Jokios gėlės, jokių vaizdų, kurs džingintų akį. Prie kokio bjauraus fono šoko tautinius šokių! Tuščia, nyku! Tiesa, vienas menininkas buvo pra-

šytas papuošti sceną. Jis ir nupiešė kažkokią plačią juostą. Apie jos meninę vertę geriau nekalbėti. Bet ir ji buvo pakabinta ne vietoje, nes pav. ilgų kalbų metu buvo visai nematoma. Kaip galima papuošti tinkamai sceną, kai jos puošėjas nebuvo atėjęs nė pasižiūrėti? Tačiau negalima per daug kaltinti menininko, jei ir jis buvo paprašytas gal kokias 10 dienų prieš minėjimą?

Nė kiek neabejoja šių eilučių autorius, jog kam nors jos labai nepatiks, ir kaltins, kam jis «priekabiauja», kodėl nepaitekinio gražiai aprašęs tai, kas buvo gera. Tiems jis atsako: kas bijo pažvelgti į savo trūkumus, tas ne tik niekada nepadarys jokios pažangos bet juo toliau, juo labiau smuks. Tos pastabos padarytos žvelgiant į ateitį, kad gerą dalyką ir turint jėgų, būtų galima dar geriau pataisyti.

REDAKCIJA INFORMUOJA
GRĮŽTA PONAS KITOKS

Po ilgesnės kelionės grįš į M. L. puslapius Ponas Kitoks. Jo savotiškai linksmas, kartais pipirais ir stipriomis kriemomis pagardintas rašymo būdas labai patinka daugeliui (aišku, ne visiems!) skaitytojui, Ponas Kitoks, besibastodamas po įvairius mūsų miesto ir platesnio pasaulio užkampius, turis prisiriškęs įdomios medžiagos. Kas domisi Pono Kitoko išmintimi, nepraleiskite neskaite «Mūsų Lietuvos» numerių!

Sekantis «Mūsų Lietuvos» numeris pasipuoš Šv. Kazimiero, Jo Eminencijos Kardinolo, Tėvo Jono Bružiko ir «Aušros» choro nuotraukomis. «Aušros» choras, mat, bus sekančio numerio garbės leidėjas.

ĮSIDĖMĖTINI ADRESAI
LIETUVOS ATSTOVYBES
URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos
Pirmininkas p. Juozas Mateilonis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde Tel. 51-4011

TĒVAI JĒZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooca — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblys, Rua Gen. Fonseca Teles, 600, Tel. 81-6423.

Iždininkas p. JORGE GARŠKA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS
PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS
LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 mėsišios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį: Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,30 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 16,30 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,30 val.; Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIEŠINI TELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIetuVA».

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliojamam ministeriui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS
ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS
Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente
Caixa Postal 371 — São Paulo

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Ceslovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289. S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRŌN vyriškų rūbų!

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veiksma į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visada naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefonai: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — S A O PA U L O

KOVO 3 VISI MOKON PASITIKTI MŪSU KARDINOLA! Misios prasidės lygiai 17 valanda!

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

Moóca

Sv. Kazimiero šventės ir naujos parapijos oficialaus įkūrimo iškilnių tvarka:

1. Pamaldos vyks dr. Vinco Kudirkos rūmų salėje.

2. Jo Em. Kardinolas atvyks 17 valandą ir tuojau prasidės šv. Mišių auka.

3. Mišias laikys pirmasis tos parapijos klebonas T. Jonas Bružikas, S. J., o Jo Eminencija pasakys pamokslą ir įves jį į klebono pareigas.

4. Eminencijai įeinant salėn visi žmonės drauge giedos «Pulkim ant kelių». Visos mišių maldos ir giedojimai bus lietuviškai.

5. «Aušros» choras išmoko naujus, Lietuvoje kun. G. Šukio lietuviškai parašytas šv. Mišias «Taikos» Karalienės garbei, keturiais balsais. Mišios yra nuoširdžiai gražios, artimos lietuviškai širdžiai melodijos ir neišgestos.

6. Po pamaldų bus šeiminė arbata. Žadėjo nors ir trumpai joje dalyvauti ir Jo Em. Kardinolas, ir su žmonėmis pabuvoti.

7. Eminencijai bus įteiktas padėkos raštas su dovana, už Sv. Kazimiero parapijos įkūrimą.

8. Nėra ir nebus jokių atskirų pakvietimų nei į pamaldas, nei į arbatėlę. Parapija skirta visiems lietuviams, visi gali ir kviečiami dalyvauti kaip šeiminkai. Jei kas nori prisidėti arbatėlės išlaidoms padengti gali paaukoti ar maistu, ar pinigais. Maistą gali įteikti Moókoje jėzuitams dieną ar dvi prieš šventę.

9. Sekmadienį, kovo 3 dieną nebus lietuviams pamaldų CASA VERDE

10. Pageidaujama, kad ko daugiau moterų ir mergaičių ateitų apsirengusios tautiniais rūbais, o draugijos atsineštų savo vėliavas.

T. Leonas Zaremba, S. J. tėvų jėzuitų vėrinys, praėjusi sekmadieni dalyvavo Rio de Janeiro lietuvių Vasario 16 minėjime ir ten tarė šventišką žodį.

«Aušros» choro pirmininkas Jonas Bajorinas ir dirigentas Jonas Kidykas dėkoja visiems choristams už ilgas ekstra repeticijoms skirtas valandas ir darnų bendradarbiavimą.

OPERUOTAS

Sunkią plaučių operaciją pergyveno Jonas Rutkauskas iš Itaquera, Kazimiero ir Pijaus Rutkauskų brolis. Ligonių Santa Cruz Vila Mariana 227 kambary klebonas Jonas Bružikas, S. J. aprūpino ligoni visais Sakramentais. Gal nugalės ligą, nes dar tik 61 metų amžiaus. Linkime greitai pasveikti,

UŽSIMOKĖJO UŽ «M. L.»

P. Sablevičienė 20 nkr., Stasys Saldys 15 nkr., po 10 nkr.: Marija Savickaitė, Juozas Jankauskas, Ursulė Auglevičienė, Jonas Silickas. Garbės Leidėjas Kazimieras Rutkauskas inėšęs 30 nkr. pradžiai. Visiems širdingai dėkoja «Mūsų Lietuvos» administracija.

BRAZILIJOS KRAŠTO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBOS POSĖDIS

Š. m. kovo 1 dieną (penktadienį) 20 val. šaukiu B. K. L. B. Valdybos narių posėdį.

Dienotvarkė:

1, Pirmininko pranešimas.

2. Einamieji reikalai, klausimai, sumanymai.

Posėdis prasidės punctualiai Dr. Vinco Kudirkos vardo rūmuose. Moókoje, rua Lituania, 67. Valdybos narių dalyvavimas būtinas.

Labai pageidaujama, kad tame posėdyje kur bus teikiamos žinios iš pirmutinių šaltinių, dalyvautų taip pat ir Bendruomenės Tarybos ir jos Revizijos Komisijos nariai. Bus svarstomi labai svarbūs klausimai mūsų tolimesnei veiklai.

Valdybos Pirmininkas
Jurgis Šliesora tis

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,20

PADĖKA

Zalubų šeima nuoširdžiai dėkoja visiems nuliūdimo valandoje mums pareiškusiems užuojautos dėl mūsų a. a. Vlado Zalubos mirties.

Ypatingą padėką reiškiamo Kun. Dr. Miliui palydėjusiam vėlionį iš namų iki bažnyčios ir Prel. P. Ragažinskui lydėjusiam iš bažnyčios iki amžino poilsio vietos.

Be to, dėkojame visiems prieteliams, kurie lydėjo vėlionį,

Tad dar kartą reiškiamo nuo irdų Ačiū!

[Zalubų Šeima

Zalubų šeima praneša, kad Septintos dienos mišios už A. A. Vlado Zalubos vėlę bus š. m. vasario mėn. 26 d. 19.30 val. V. Zelinio lietuviškoje bažnyčioje.

(pabaiga iš 1 pusl.)

Kun. L. Jankaus šią reikšmę įvertino ir Sovietai. Ivertino taip, kaip įprasta demoniškos neapykantos ir naikinimo skelbėjam. Jie surengė «teismą» kun. L. Jankui - kaltino, kad esą kun. Jankus savo ranka šaudė žmones 1941 m. Ko toki sovietiniai teismai verti, neseniai aprašė jaunas Litvinovas, kai buvo teisiami 4 jauni intelektualai Maskvoje, Bet sovietinis teismas kun. Jankui buvo ženklas, kaip sovietinės akys į jį nukreiptos ir kaip jos dega kerštu ir už šalpa ir už aną maldos propagandą.

Sovietinė propaganda čia tarp Amerikos lietuvių, sustiprino įsitikinimą, kiek kun. Jankus reikalingas žmogus.

Kun. Jankaus biografija ne sudėtinga. Išgyveno tik 56 metus. 1933 baigė Kaune Pavašario komercijos mokyklą; 1939 Telsių kunigų seminariją, paskirtas vikaru į Skuodą, nuo 1943 Kretingos gimnazijos ka pelionas, Vokietijoje 1944 Lichtelfelso lietuvių kapelionas, 1945-9 Hanau stovyklos kapelionas, skautų dvasios vadas, ateitininkų dvasios vadas. Nuo 1950 JAV - Los Angeles vikaras, Kai kan. J. Končiui, Balfo pirmininkui, buvo reikalingas naujas reikalų vedėjas, tie, kurie prisiminė kun. L. Jankaus veiklą Vokietijoje, pasiūlė jį Balfo pirmininkui. Kan. Končius sutiko ir - neapsiriko nei jis nei Balfo šelpiamieji.

Iš jų visų, iš laisvų ir pavergtų lietuvių, jis yra nusielpėnš dabar paprasto iš širdies einančio Amžiną Atilį.

A. A. VLADAS ZALUBA

RETĖJA SENOSIOS KARTOS GRETOS

Š. m. vasario mėn. 17 d. savo namuose po sunkios ligos mirė V. A. ZALUBA, palikdamas nuliūdime žmoną Oną, sūnų Augustą, marčią Danutę, anūkus Augustiną ir Kristiną. Be to, dar čia gyvenančius motiną, brolius Antaną, Juozą ir seseris Tėklę, Albiną, Sofiją, ir Petronėlę.

A. A. Vladas Zaluba gimė 1905 m. sausio 81 Zarasuose (Ežerėnuose). Atlikęs karinę prievolę Lietuvos Karo Aviacijoje 1929 metais su savo šeima atvyko į Braziliją. Visas jo gyvenimo kelias nebavo rožėmis nuklotas. Teko dirbti įvairiose kompanijose.

Susitapęs sunkiai uždirbtus reišus, kartu su savo švogeriu Jonu Jodeliu atidarė dirbtuvę, kuri vėliau išaugo į didelę automobilistinių dalių pramonę SUPER TEST S. A.

Dėl silpnėjančios sveikatos pasitraukė iš Super Test S. A. savo dalį pavesdamas savo sūnui Augustui.

A. A. Vladas buvo nuolankaus ir gero būdo, katalikas, geras lietuvis. Kiekvieną lietuvišką darbą rėmė kiek tik išgalėdamas, įsigijo didelį draugų ir prietelių būrį, todėl nenustabu, kad į paskutinio poilsio vietą į S. Caetano kapus buvo palydėtas gausios minios tautiečių.

Tebūna Tau, Vlada, lengva šios šalies karšta žemelė; kurią Tu pasirinkai ir pamylai, kai savo tikrąją Tėvynę.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor - RX -
Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),

Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,

Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças - Molestias de Senhoras

Partos - Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Moóca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352

